

ДО
ГЕНЕРАЛ БОЙКО МЕТОДИЕВ БОРИСОВ
МИНИСТЪР – ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОТВОРЕНО ПИСМО
ОТ БЪЛГАРСКИ РОДИТЕЛИ,
АКТИВНИ ГРАЖДАНИ И ОРГАНИЗАТОРИ,
ПРИТЕСНЕНИ ЗА НОВОТО СОЦИАЛНО
ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО В БЪЛГАРИЯ

Уважаеми господин Борисов,

Ние, българските родители, сме силно притеснени заради промените в законодателството в социалния сектор, които бяха гласувани и обнародвани в брой 24 на Държавен вестник от 2019 г. Не говорим за така нашумялата „Стратегия за детето“, която Вие замразихте светкавично след породеното обществено недоволство. Тук говорим за приемане на изцяло нов закон, несъществуващ до момента – Закон за социалните услуги, вследствие на който се промениха още 27 закона и нормативни акта, включително Закон за закрила на детето, Семейен кодекс и др. Основните ни притеснения идват от факта, че в законите има твърде много размити понятия, които позволяват своеволия и силен субективизъм. Също така ролята на родителите се изчерпва с възпроизводството, а „доброто отглеждане“ на децата е сведено до материално задоволяване. За възпитание изобщо не се говори. Тези неясни дефиниции и рестрикции спрямо родителите, поражда огромни възможности за злоупотреби и прехвърляне на отговорности между институциите. Освен всичко се дават неограничени правомощия на НПО и на социалните служби, с което тотално се елиминира ролята на родителите. Давайки такава огромна власт на НПО, някои дори със значително чуждестранно финансиране, на практика социалният сектор се приватизира и остава в ръцете на частни лица. Най-лошото е, че никъде в законодателството не се предвижда наказателна отговорност при своеволия, злоупотреба със служебно положение или каквато и да е друга рестрикция на тези НПО.

Друг огромен проблем е, че с тези нови закони се създава изкуствено противопоставяне на родители и деца, като родителите са представени винаги като виновна страна. От друга страна пък на децата се вменява, че имат само и единствено неограничени права, с които всички са длъжни да се съобразяват, начело с родителите им. Това е заложено още от детската градина – да се обяснява за правата на децата. Всичко това може да формира една тотално грешна представа на детето за света.

Пример: Представете си едно дете на 5 години, което силно вярва, че е негово ПРАВО да яде по 3 големи шоколада всеки ден, но родителите не смятат така. Това е казус, който изглежда смешен и очевиден, но съвсем реално може да донесе негативи на цялото семейство и да се наложи да ползват социални услуги, да се правят проверки, да се проверява капацитетът на родители и т.н. напълно безумни и излишни неща, защото всички сме наясно, че едно дете на 5 години НЕ Е РЕДНО да яде по 3 големи шоколада всеки ден, независимо какво точно си мисли самото то. Но новото законодателство „защитава“ детето дори в такива абсурдни по своята същност ситуации.

Друг, огромен и преди всичко порочен недостатък на новото законодателство, е т. нар. „праг на бедност“. Тъй като в Закон за закрила на детето в дефиницията на дете в риск и родителски капацитет се включва косвено и материалното положение на семейството,

вдигайки прага на бедност, както се предвижда, това на практика ще означава, че над 90% от българските деца ще се окажат в риск, без да се е променило абсолютно нищо в техния живот и бит.

Всички тези очевидни недостатъци, както и още много други, стават все по-видими за обществото и започва да се трупа напрежение. Именно това поражда огромното обществено недоволство. Въпреки, че Вие се погрижихте да се спре работата по Стратегията за детето, явно хората покрай Вас не са се погрижили да Ви информират за всички останали промени. От пролетта насам организирахме и направихме много протести, както в София, така и в цяла България, че и в чужбина. Входирахме писма до всички възможни институции, призовахме политици и общественици на публични дебати по темата. Никой не прие нашата покана. Нито един политик, нито един човек не излезе в публичното пространство, за да се опита да опровергае нашите притеснения. Нито един политик не пое ръката, която протягаме за диалог от месеци насам. Именно това мълчание от страна на институциите, особено липсата на диалог с МТСП, доведе до всички тези събития, включително ситуацията в ромските махали на Сливен и Ямбол от миналата седмица. На хората не им е достатъчно някой да каже „Стратегия няма“. Стратегията като документ е спряна, наистина, благодарение на Вас, но законите са факт. Те са гласувани, приети, обнародвани и влизат в сила на 01.01.2020 г. А с тях в домовете на хората ще влезе тревогата, напрежението и липсата на доверие. Затова Ви молим да стиснете нашата протегната ръка.

Г-н Борисов,

Бихме искали да Ви поканим на публичен дебат – дискусия, за да обсъдим всички тези притеснения, които назряват у хората и вече започват да ескалират. Вече е належащо да направим такъв дебат. Вие се ползвате с доверие сред хората, решавате проблемите бързо и рационално. Затова именно Вие би трябвало а излезете лице в лице с нас – организаторите и активистите, които даваме гласност на тези неуредици в социалното законодателство. Именно Вие имате капацитета да се справите с тази ситуация по най-бързия начин. Бихме искали да обсъдим всички проблемни точки в закона и заедно да успеем да предпазим Вашия народ от възможностите за злоупотреба и ненужно страдание. Готови сме да работим с Вас, колкото време е нужно, за да бъдат законите ясни, недвусмислени и да облагодетелстват семействата и децата, а не НПО.

Поканата ни към Вас е официална – нека положим началото на този изключително важен публичен дебат, за да може всички да добруваме заедно като едно цяло. Нека не позволяваме ескалиране на напрежението, независимо дали сред роми или не, заради липса на информация или оскъдна такава. Народът има нужда да му помогнете в този труден момент на несигурност и тревога. Очакваме да поемете подадената от нас ръка на 16.10. 2019 г. в 14:00 часа пред Министерски съвет.

С уважение,

Всички загрижени родители, организаторите и активистите от гражданско движение „Българският Род Обединен за Децата – БРОД“